

ת"פ 4783/02/21 - מדינת ישראל - משרד הכלכלה והתעשייה נגד ולד דלינסקי

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 4783-02-21

לפני: כבוד השופטת קרן כהן
המאשימה: מדינת ישראל - משרד הכלכלה והתעשייה
ע"י ב"כ עו"ד חן אביטן

נגד
הנאשם: ולד דלינסקי
ע"י ב"כ עו"ד דוד הדרי

גזר דין

1. **ביום 2.10.2022** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של איסור עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון כדין לפי סעיפים 2(א), 10(א) ו-20 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (להלן: **החוק**).

טענות הצדדים בתמצית

2. **המאשימה** טענה כי לנאשם מיוחסות שתי יחידות עבירה בגין עיסוקו כקבלן שירות ללא רישיון. העונש המקסימאלי לעבירה שבה הורשע הנאשם הוא מאסר שישה חודשים, אותו ניתן להמיר בקנס בסכום של 14,400 ₪ לכל עבירה. הנאשם העסיק שתי עובדות שלא כדין, כך שמדובר בשני אירועי עבירה שונים.

בהתאם לפסיקה יש לקבוע קנס נפרד לכל אחת מהעבירות אף אם מדובר באירוע אחד.

המאשימה הוסיפה כי החוק נועד להגן על זכויותיהם הקוגנטיות של העובדים, כך שרק בית עסק שיוכיח יציבות כלכלית ועמידה ביתר התנאים הקבועים לקבלת רישיון, יוכלו לעסוק כקבלני שירות. זאת, במטרה לוודא כי בית עסק זה יוכל למלא את חובותיו כמעסיק ויהיה בעל יכולת עמידה כלכלית שתבטיח את זכויות עובדיו. מעסיק הפועל כקבלן שירות ללא רישיון, חוסך לעצמו כספים רבים אותם היה עליו להפקיד כערבונות למדינה שנועדו להבטיח את זכויות העובדים. הפרת הוראות חוק זה הפכה לשכיחה וקיים צורך מוגבר להגן על זכויות העובדים.

אשר למתחם הענישה נטען כי יש להעמידו בין 30% ל-60% מהקנס המקסימאלי לכל עבירה, בהתאם לגזרי דין שניתנו במקרים דומים[1].

אשר לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי יש להטיל קנס בשיעור 50% מהקנס המקסימאלי לכל אחת משתי העבירות שבהן הורשע בסכום שלא יפחת מ-14,400 ₪ בגין שתי העבירות שבהן הורשע.

כמו כן, התבקש בית הדין להורות לנאשם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות שבהן הורשע במשך שלוש

שנים, שאם לא כן יוטל עליו הסכום המקסימלי הקבוע בחוק.

3. **הנאשם** טען כי הודה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום. העובדות הועסקו במספר אתרים אצל אותו מעסיק ולכן כשמדובר במספר מצומצם של עובדים בפרק זמן קצר יש לראות בכך עבירה אחת. הנאשם פעל תחת ייעוץ של רואה החשבון שלו ובהמשך של עורך דין שהתברר כי היה שגוי. לא הייתה כל כוונה לבצע את העבירה והוא פעל בתום לב. לאחר החקירה סגר את העסק לאחר שהבין כי עבר עבירה. הנאשם דאג לזכויות העובדות ולא הועלתה כל טענה בדבר חסר כלשהו בזכויותיהם.

יש להתחשב במצבו האישי של הנאשם, אשר נמצא בהליך גירושין קשה המטיל עליו הוצאות נוספות, פרט להוצאות בגין סגירת העסק.

לסיכום ביקש הנאשם שבית הדין יתחשב במצבו ויפרוס את הקנס לתשלומים רבים ככל שניתן.

דין והכרעה

4. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1997 יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך מתן עדיפות לעקרון ההלימה. על פי עקרון הגמול העונש הראוי לנאשם נגזר ממידת אשמו ומחומרת מעשיו כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

5. קיימים שלושה שלבים במנגנון גזירת העונש לפי תיקון 113. בשלב הראשון, יש לבחון אם העבירות מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. בשלב השני, יש לקבוע את מתחם הענישה לכל אירוע בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. יצוין כי בשלב זה לא מובאות בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם. בשלב השלישי, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם שנקבע.

השלב הראשון - האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים?

6. כאמור, הנאשם הורשע בעיסוק כקבלן שירות ללא רשיון, כאשר סיפק שתי עובדות שלא כדין למזמינות שירות שונות. לטעמי מדובר באירוע אחד ולא במספר אירועים, ואסביר.

7. סעיף 2(א) לחוק שמכוחו הורשע הנאשם קובע כי "**לא יעסוק אדם כקבלן כוח אדם אלא אם כן הוא בעל רישיון לכך מאת השר ועל פי תנאי הרישיון**" ואילו סעיף 10א(א) לחוק קובע כי הוראות אלה יחולו על קבלן שירות בשינויים המחוייבים.

8. לעניין תכליתו של החוק קבע בית הדין הארצי **בעניין קבוצת יו.אס.ג'י.די** [2] כך:

"החוק נועד להבטיח את זכויות העובד המועסק על ידי קבלן כוח אדם ורווחתו, לאור ההרעה המוחשית שחלה במצבם של העובדים המועסקים בדרך זו וההשלכות השליליות הנובעות הימנה. בתבנית העסקה זו, נתונים העובדים לעתים קרובות לניצול על ידי תשלום שכר נמוך והיעדר תנאים סוציאליים; היעדר מקום עבודה קבוע ומסודר; כוח המיקוח (האישי והקולקטיבי) שלהם קטן; הביטחון התעסוקתי שלהם נעלם; וזכויות רבות - פרי מאבק של שנים - נלקחו מאותם עובדים. לשם הגשמת תכליתו של החוק ומטרתו, הותנה העיסוק בקבלנות כוח אדם בקבלת רישיון".

9. כלומר, מטרת החוק היא להסדיר את העסקתם של עובדים במגזרים שבהם קיימת ניידות גבוהה על מנת שלא ינוצלו על דרך של קיפוח זכויותיהם. לפיכך, קובע החוק כי קבלן שירות יחויב ברישיון לצורך העסקתו בתחום זה.

מכאן, שהחוק נועד להבטיח את זכויות העובד המועסק על ידי קבלן שירות ורווחתו באמצעות הדרישה ממבקש הרישיון להוכיח את כשירותו המקצועית לניהול עסק מסוג זה ולהעמיד ערבות מתאימה למילוי חובותיו כלפי העובדים[3].

אי לכך, הדגש בחוק הוא על עצם העיסוק ללא רישיון כדין ואין זה משנה אם הועסק על ידי קבלן עובד אחד או יותר.

10. **בעניין חדוות הורים[4]** דן בית הדין הארצי בשאלה אם העסקת מספר עובדים בניגוד לדין מהווה אירוע אחד או מספר אירועים. למרות שפסק הדין עוסק בעבירה מכוח חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991, קביעת בין הדין הארצי עשויה לסייע גם בענייננו. וכך נקבע בפסק הדין:

"במקרה שלפנינו, על אף שמדובר בששה עובדים, ועל אף שהמחוקק הדגיש בסעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים כי העונש הנקוב בו (לפחות לגבי הסיטואציה של הימשכות העבירה) הינו 'לעובד' - שוכנענו, לפי כל אחת מהגישות שפורטו לעיל, כי מדובר ב'אירוע אחד' שמוצדק לקבוע בגינו מתחם עונש כולל אחד. כפי שעולה מהתיאור העובדתי לעיל, מדובר בעבירה של העסקת ששה עובדים ביום נתון באותו אתר; באמצעות אותה חברת כוח אדם; מבלי שהובאו נתונים כלשהם לגבי העסקת העובדים באופן שיכול לייחד העסקת מי מהם, דוגמת משך ההעסקה; ומבלי שנטען כי ביחס למי מהם נעברו עבירות נוספות. בהתחשב בכך, לא מצאנו כי יש הצדקה להגדיר לכל אחת מהעבירות 'מתחם עונש הולם' נפרד, והפרדה כזו תהא מלאכותית ומיותרת. משכך, אין להתערב בקביעתו של בית הדין האזורי לפיה מדובר ב'אירוע אחד'".

11. במקרה דנן, בהתאם לכתב האישום שתי העובדות הועסקו על ידי הנאשם מחודש יולי 2018 ועד דצמבר 2019. בכתב האישום לא צוין פרט שיש בו כדי לייחד את צורת ההעסקה של כל אחת מהעובדות ואף לא פורטו עבירות נוספות של הנאשם כלפי העובדות פרט להעסקתן ללא רישיון כדין. מכאן, שהעסקת העובדות בוצעה באופן דומה ובאותה תקופה.

12. בנסיבות אלה, משהעבירה שבה הורשע הנאשם מתייחסת לעצם העיסוק כקבלן שירות ללא רישיון ומשהעובדות הועסקו באותה תקופה ולא נטען כי בוצעו כלפיהן עבירות נוספות, מצאתי כי מדובר באירוע עבירה אחד ולא במספר אירועים.

השלב השני - קביעת מתחם הענישה

13. בעת קביעת מתחם הענישה יש ליתן משקל לחומרת העבירות של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון כדין ולערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוען.

14. בית הדין הארצי **בעניין אל אור** [5] התייחס לחשיבות החוק והערך החברתי שהחוק בא להגן עליו באמצעות דרישת קבלת רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם. יצוין כי דברים אלה רלוונטיים גם לקבלן שירות. וכך קבע בית הדין הארצי:

"בהסדר הרישוי כפי שנקבע בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, ביקש המחוקק להבטיח את זכויות העובד המועסק על ידי חברת כוח אדם, ואת ורווחתו. זאת לאור ההרעה המוחשית שחלה במצבם של העובדים המועסקים בדרך זו, וההשלכות השליליות הנובעות ממנה. בדברי ההסבר להצעת החוק עמד בשעתו המחוקק על כך שלעיתים קרובות נתונים העובדים המועסקים בתבנית ההעסקה הזו, של 'מערך יחסים משולש': עובד, משתמש, קבלן- לניצול, הבא לידי ביטוי בתשלום שכר נמוך והעדר תשלום תנאים סוציאליים; אין להם מקום עבודה קבוע ומסודר; כוח המיקוח האישי והקולקטיבי שלהם קטן; הביטחון הסוציאלי נעלם, וזכויות רבות נלקחות מהם [ראו הצעת חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם התשנ"ה-1995, הצעות חוק 2380, עמ' 381, עב 1002/02 קבוצת יו. אס. גי. די. בע"מ ואח' - מדינת ישראל ואח' (10.11.02) וההפניות שם, להלן: פרשת יו. אס. גי. די.]."

בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם הסדיר המחוקק את 'שוק' קבלני כוח האדם, והטיל משטר רישוי שבו נקבעו גבולות אחריות כלפי העובדים. תכליתו של החוק היא להבטיח את זכויות העובד המועסק במתכונת ההעסקה המשולשת האמורה והיא באה למנוע פגיעה בביטחון הסוציאלי שלו. ברקע לקביעת ההסדר שבחוק עמד צורך חברתי חיוני בהסדרת העיסוק כקבלן כוח אדם, ובהגנה על ציבור עובדים חלש במיוחד (בג"צ 450/97 תנופה שירותי כוח אדם ואחזקות בע"מ ואח' - אלי ישי, שר העבודה והרווחה, פד"י נב(2), 1998, עמ' 434 בעמ' 444 - 442)."

מכאן, שבקביעת מתחם הענישה יש להביא בחשבון את החשש מפני פגיעה בעובדים המוחלשים ואת הצורך להבטיח את תשלום שכרם ואת השמירה על זכויותיהם במסגרת יחסי העבודה ואי ניצולם על ידי הקבלן, באמצעות שמירה על הוראות החוק בקבלת רישיון ועמידה בתנאים שנקבעו לכך.

15. אוסיף כי למרות שנקבע לעיל כי מדובר במקרה זה באירוע אחד בלבד, יש ליתן משקל לעובדה שהועסקו על ידי הנאשם שתי עובדות. ובלשונו של בית הדין הארצי **בעניין ראני** [6], העוסק בעבירה של העסקת עובדים זרים מכוח חוק עובדים זרים:

"יוצא מכאן, כי אין לקבל את ערעור המדינה לפיו היה על בית הדין קמא לראות בכל אחת מהעבירות של העסקה שלא כדין - ביחס לחברה - כאירוע נפרד; ובעבירות של נושא אחריות משרה לעבירות של העסקה שלא כדין שנעברו על ידי החברה - ביחס לכל אחד מהנאשמים כאירועים נפרדים.

עם זאת בשלב קביעת מתחם הענישה לא נתן בית הדין קמא את דעתו לכך כי על אף שמדובר באירוע אחד, החברה והנאשמים הורשעו כל אחד ביותר מעבירה אחת, ושכך יש כדי להוות נסיבה מחמירה".

16. המאשימה טענה כי מתחם הענישה הוא בין 30% ל-60% מהקנס המקסימלי לעבירה, טענה שאף הוכחה בפסקי הדין אליהם הפנתה בטיעוניה.

17. בהתחשב בערך החברתי העומד בבסיס העבירות, במדיניות הענישה כפי שעולה מגזרי הדין של בתי הדין לעבודה, בעובדה שמדובר באירוע אחד הכולל בתוכו העסקה של שתי עובדות ובטענות המאשימה בנוגע למתחם הענישה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 30% מהקנס המקסימלי - ₪ 4,320 ל-60% מהקנס המקסימלי - ₪ 8,640.

השלב השלישי - עונשו של הנאשם הספציפי

18. בבואי לגזור את דינו של הנאשם מצאתי לנכון לתת משקל לשיקולים הבאים:

האחד, הנאשם פעל בניגוד להוראות החוק והעסיק עובדות ללא קבלת רשיון כדין. בדרך זו נמנע הנאשם מתשלום ערבויות כדרישת החוק למתן הרישיון ובכך חסך סכומים שנועדו להוות בטוחה לתשלום זכויות העובדות. כלומר, המניע לביצוע העבירה הוא מניע כלכלי מובהק.

השני, מדובר בעבירה רחבת היקף ולכן יש צורך בהרתעת מעסיקים מלפעול בדרך זו ולהעמיד את העובדות בסיכון של פגיעה בזכויותיהם הבסיסיות.

השלישי, העובדה שלמרות שמדובר באירוע אחד, מדובר בשתי עובדות שהועסקו ללא רישיון כדין.

הרביעי, הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו ואף הביע חרטה בפני בית הדין, דבר שיש בו כדי להעיד על הפנמה של חומרת העבירה והערך החברתי שנפגע כתוצאה מהתנהגותו. כמו כן, הנאשם חדל מעיסוקו בתחום זה, מכאן שפוחת הסיכוי שתבוצע עבירה מסוג זה על ידו בשנית.

החמישי, שתי העובדות שהנאשם העסיק לא נפגעו מצורת העסקתם וזכויותיהן שולמו במלואם. מכאן, שלא הייתה פגיעה בעובדות בשל אי הפקדת ערבויות על ידי הנאשם.

השישי, מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם בגין הליך הגירושים שבו הוא מצוי והעובדה שפעילותו נפגעה כתוצאה מהפסקת העסקת עובדים כקבלן שירות.

בהתחשב במכלול השיקולים שוכנעתי כי מוצדק במקרה זה להטיל על הנאשם עונשים הנמצאים במתחם הענישה.

19. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם קנס בסכום של 6,480 ₪ בגין עיסוקו כקבלן שירות ללא רישיון בניגוד לסעיפים 2(א), 10א(א) ו-20(ב) לחוק. אירוע שבמסגרתו העסיק שתי עובדות.

הקנס ישולם ב-24 תשלומים שווים חודשיים ורצופים החל מיום 30.11.2020 ובכל 30 לחודש שלאחריו.

20. הנאשם התחייב במעמד הדין להימנע מביצוע עבירות לפי החוק לתקופה של שלוש שנים, שאם לא כן יוטל עליו קנס בגובה הקנס המירבי הקבוע בחוק לעבירה זו בסכום של 14,400 ₪ [7].

21. בהתאם להסכמת הצדדים גזר הדין יישלח אליהם בדואר.

ניתן היום, ח' תשרי התשפ"ג, (03 אוקטובר 2022), בהעדר הצדדים.

[1] ת"פ (ת"א) 35528-12-16 מדינת ישראל נ' "פרח ירוק"-לניהול כ"א הדרכות ושירותים בע"מ, (15.12.2018); ת"פ (ב"ש) 32556-07-14 מדינת ישראל נ' פוינט א.נ. אבטחה בע"מ, (29.12.2015); ת"פ (חי') 30397-03-17 מדינת ישראל נ' א.ג. אור ברק בע"מ, (13.2.2018); ת"פ (ת"א) 75705-10-18 מדינת ישראל נ' מוחמד כבהא, (12.12.2021).

[2] ע"ע (ארצי) 1002/02 קבוצת יו.אס.ג'י.די בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד העבודה והרווחה, (10.11.2002).

[3] בג"צ 450/97 תנופה שירותי כוח אדם ואחזקות בע"מ נ' ישי, (27.5.1998).

[4] ע"פ (ארצי) 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ, (8.11.2014).

[5] ע"ב (ארצי) 11/07 אל אור אילת תפעול ואחזקות בע"מ - מדינת ישראל, (11.8.2008).

[6] ע"פ (ארצי) 12113-04-14 אחים ראני בע"מ נ' מדינת ישראל, (12.3.2019).

[7] דברי הנאשם - עמ' 5 לפרוטוקול ש' 10 - 11.